

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی راه های جواز مصافحه زن و مرد نامحرم

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش نامه اسلامی زنان و خانواده، دوره 10، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

زهرا حاجیان فروشانی - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران. (نویسنده مسئول)

محمد رضا حمیدی - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

فاطمه سواعدی - دانش آموخته کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

خلاصه مقاله:

در دین اسلام حساسیت فراوانی درباره روابط زن و مرد نامحرم وجود دارد. مصافحه یا دست دادن با نامحرم از رفتارهایی است که حرمت آن مورد تصریح روایات است و سنجه های حرمت را به عناوین دیگر نیز دارد. باین حال، در سال های اخیر به دلیل فراگیر شدن این عمل، تلاش هایی برای حکم به جواز آن از طریق عناوین ثانوی (حرج و اضطرار) و نیز مجاز دانستن دست دادن باوجود حائل، انجام گرفته است. پژوهش حاضر باهدف نقد و بررسی استثنائات حرمت مصافحه با نامحرم از نظر سازگاری با مبانی و احکام شریعت به شیوه تحلیلی- اسنادی انجام شد. بدین منظور کلیه منابع مکتوب مربوط به ضوابط ارتباط با نامحرم و وجود سنجه های حرمت در مصافحه با نامحرم مورد بررسی قرار گرفت و حکم شرعی آن در صورت وجود حائل و نیز در شرایط عارض شدن عناوین ثانویه بررسی و فتاوی دال بر جواز آن نقد شد. نتایج بررسی ها نشان داد که کلیت جواز مصافحه با نامحرم باوجود حائل پذیرفتنی نیست و استناد به قواعد ثانویه لزوماً نمی تواند موجب حکم به حلیت عمل یاد شده شود؛ به ویژه آنکه قاعده لاجرح به طور کلی نمی تواند رافع حکم حرمت باشد و بیشتر مصادیق مبتلابه نیز صلاحیت موضوع واقع شدن برای قاعده اضطرار را ندارند.

کلمات کلیدی:

مصافحه با نامحرم، حائل هنگام مصافحه، حرج و اضطرار برای مصافحه، روابط زن و مرد نامحرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1610344>

